

**ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНІКИ НЕЙРОЛІНГВІСТИЧНОГО
ПРОГРАМУВАННЯ ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ**

Овчаренко З. П.,

старший викладач

Національний технічний університет України

“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”

Київ, Україна

Як відомо, мовна підготовка майбутніх представників технічних спеціальностей стає в один ряд зі спеціальною підготовкою професіонала і в великій мірі впливає на конкурентоздатність майбутнього випускника вузу на ринку праці. В даний час проблема підвищення ефективності підготовки з іноземної мови майбутніх інженерів може бути вирішена в результаті збільшення обсягу самостійної роботи з вивчення іноземної мови. Це пояснюється тим, що іноземна мова стає сполучним компонентом структури особистості. Необхідно відзначити, що навчання в технічному вузі має свої особливості, які полягають у тому, що велика частина навчального матеріалу відводиться для точних наук, а незначна частина годин залишається на вивчення іноземних мов, що не сприяє формуванню необхідних навичок і вмінь.

Встановлено, що самостійна робота з оволодіння іноземною мовою студентів технічних вузів, в основному, носить індивідуальний характер і визначається особистісними уподобаннями і потребами в підтримці та вдосконаленні практичного рівня володіння мовою. Крім того, у студентів технічного вузу несформовані вміння, які необхідні для опанування іноземних мов в період самостійних занять, що вимагають ініціативи та творчого вирішення поставлених завдань. Вищезазначене обумовлюється й тим, що у студентів ще в школі формується стереотип: якщо необхідно опанувати

іноземну мову, то цього повинні навчити педагоги і студент не приймає на себе відповідальності за результат, що веде до ослаблення мотивації і творчого потенціалу. Таким чином, існує необхідність в організації самостійної роботи з іноземної мови з акцентом на індивідуальні особливості студента.

Ідеї індивідуалізації навчання знайшли своє відображення в диференціальній психології і конкретно в напрямку під назвою “нейролінгвістичне програмування” (НЛП). Під моделюванням в НЛП мається на увазі виявлення психічних стратегій індивідуума в результаті аналізу його мовних патернів (лінгвістичне) і невербальних реакцій. Результати даного аналізу дозволяють створювати стратегії і прийоми (програмування), які можна використовувати для передачі досвіду іншим людям, а також застосовувати в інших контекстах. Принципи та поняття НЛП як засобу створення моделей вербальної поведінки дозволяють зробити висновок, що доступні спостереженню поведінкові прояви представляють собою поверхневі структури, які є результатом втілення в реальності глибинних структур мозку, які і є прихованим потенціалом.

Так в мові, наприклад, ці процеси мають місце при переході глибинних структур (сенсорних репрезентацій, які зберігаються в центральній нервовій системі) в поверхневі слова, знаки і символи, які ми використовуємо в повсякденній реальності. У кожної людини є свій канал сприйняття і зберігання інформації, своя так звана репрезентативна системна “модальність”. Через провідний канал людині надходить основний потік інформації. Саме репрезентація і визначає, як організовується досвід людини, як вона описує навколишній світ. Це може відбуватися в образах (візуальна система), звуках (аудіальна система) і відчуттях (кінестетика). Залежно від того, який канал сприйняття є домінантним диференціюють різні групи людей.

Кожен викладач має свій домінантний стиль мислення, який він, зазвичай, не усвідомлює, але який, тим не менш, лежить в основі його манери проведення навчальних занять. Студенти такого викладача, що володіють іншим стилем мислення, відчувають значно більше труднощів в навчанні, ніж

студенти, що мають стиль мислення схожий зі стилем педагога. При розходженні стилів педагога і студента виникає “конфлікт стилів”, наслідком якого виступає зниження успішності. З великою ймовірністю можна зробити висновок, що даний конфлікт можна попередити, пропонуючи студентам новий матеріал і типи вправ з урахуванням стильових властивостей їх інтелекту.

Так, наприклад, для студентів, які вивчають мову і володіють хорошою зоровою пам'яттю, вирішальне значення має не звук, а графічна форма слова. Такі студенти мислять графічними одиницями. Вони представляють візуально те, що написано від руки або надруковано; а коли говорять, ніби читають ці слова. Але практичне оволодіння іноземною мовою в більшій мірі пов'язане зі слуховою пам'яттю. Тому студент, у якого сильно і односторонньо розвинена тільки зорова пам'ять, повільно засвоює іноземні мови, так як, слухаючи слова, він намагається подумки уявити собі їх написання. Йому важко запам'ятати звук, інтонацію фрази. Вимова у нього, відповідно, погана. Якщо викладач коригує його, він робить розбір слова, в якому допущена помилка, і візуально уявляє собі цей розбір. Нажаль, це не сприяє позбавленню від помилок. Докладаючи значні зусилля протягом тривалого часу, такий студент може навчитися розуміти іноземну мову, ще складніше – розмовляти нею, а ось граматику він засвоює порівняно легко. Йому легше перекласти текст, ніж написати твір, легше засвоїти теорію, аніж набути практичних навичок.

Підсумовуючи вищесказане, робимо висновок, що оптимальна організація самостійної роботи з іноземної мови на технічному факультеті вимагає від викладача виявлення студентів зі схильністю до різних способів засвоєння мови і пропонування їм відповідних типів завдань, вміння згладити можливий конфлікт за рахунок гнучкого застосування тактик навчання або їх зміни.

Список використаної літератури: